

## Arrest

nr. 294 114 van 13 september 2023  
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ  
Avenue de Fidevoye 9  
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op dat ogenblik vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 10 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. DELHEZ, en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 23 mei 2021 als niet-begeleide minderjarige en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 25 mei 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 september 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 16 december 2022.

1.3. Op 6 februari 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 7 februari 2023 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### *A. Feitenrelaas*

*Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Zerani in het district Qharagay in de provincie Laghman, waar je woonde van jouw geboorte tot jouw vertrek uit het land. Je ging nooit naar school in Afghanistan, maar hoedde de dieren van de familie.*

*Terwijl je op een dag de dieren aan het grazen was op een bergflank werd je aangesproken door drie talibs. Ze dwongen je om een pakket met jouw ezel te vervoeren naar beneden, tot aan een weg. Daar werd het pakket opgehaald door een onbekende met een zwarte wagen. De dag erop gebeurde dit nogmaals, waarop je dit op het einde van de dag vertelde aan jouw vader. Die werd ongerust, en belde jouw oom, die je daarop kwam halen en meenam naar Kabul. Hier zette hij je op de bus richting Nimruz, waarna je het land verliet. Naderhand zou jouw vader met de taliban gesproken hebben, die hem sloegen. Ze kwamen ook nog twee keer vragen waar je was.*

*Je vertrok uit Afghanistan in de loop van 2020, en reisde via Iran en Turkije naar Europa, waar je binnenkwam in Bulgarije en dan via de Balkan naar Duitsland reisde, en zo naar België. Je kwam aan in België op 23 mei 2021 en verzocht hier ook om internationale bescherming op 25 mei 2021. Ter staving van jouw relaas leg je kopieën voor: van een taskara, de taskara van jouw vader, en documenten omtrent jouw tewerkstelling in België.*

#### *B. Motivering*

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

*Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Jouw voogd liet ook nog optekenen dat je te kampen zou hebben met concentratieproblemen (CGVS p. 23). Dit bleek evenwel niet uit jouw gedrag tijdens het persoonlijk onderhoud, en je kon steeds pertinent op de aan jou gestelde vragen antwoorden zonder afgeleid te raken. Bovendien laat je het na om deze voorgehouden concentratieproblemen te staven met de nodige stukken, noch geef je aan welke maatregelen je dan wel denkt dat genomen zouden moeten worden in dit kader.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.*

*Je verklaart dat je niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat de taliban je daar gevraagd hadden wapens voor hen te smokkelen. Je bent er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat je hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.*

*Ten eerste kan de vraag gesteld worden of, zelfs als jouw verklaringen voor waar gehouden zouden worden, er heden nog sprake is van een actuele vrees. Als je initieel vertelt over jouw interacties met de taliban en jouw vertrek uit het land, verwijst je namelijk niet naar dreigementen vanwege of een vrees voor de taliban (CGVS p. 10 – 14). Je stelt daarentegen dat jouw oom je, toen hij je vanuit Kabul het land uitstuurde, vertelde dat je door diensten voor de taliban te verlenen, door de overheid gearresteerd zou kunnen worden, en dat mochten de mede-dorpelingen het ontdekken, dit schande over de familie zou brengen (CGVS p. 17). Het risico dat de overheid jou zou oppakken, is door de overwinning van de taliban in het land natuurlijk geweken, en wat betreft de schande die je over de familie zou afroepen, gaf je te kennen dat niemand in het dorp jou aan het werk gezien zou hebben (CGVS p. 17), waardoor ook deze vrees te relativiseren valt. Op deze basis kan je daarom geen vrees voor vervolging aannemelijk maken. Hier op gewezen, werp je tegen dat jouw ouders je ook het land deden verlaten omdat ze niet wouden dat je zou worden als de taliban door verder met hen om te gaan (CGVS p. 17). Maar ook deze*

vrees lijkt niet langer actueel; nu de taliban de controle in het land heeft, hoeven ze niet langer heimelijk wapens te smokkelen, en zouden ze jouw diensten daarvoor ook niet langer nodig hebben.

Verder in het persoonlijk onderhoud verander je het geweer evenwel van schouder. Zo stel je ten tweede dat de taliban je zouden zoeken, omdat je niet gedaan zou hebben wat ze van je vroegen (CGVS p. 18). Ook hier kan een belangrijke kanttekening bij geplaatst worden, namelijk dat er op geen enkel moment in jouw relaas sprake was van een instructie van de taliban die je niet volgde. Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals gevraagd om exact te herhalen wat de taliban tegen jou zeiden, en je verwees hierbij enkel naar de vraag dat je een bepaald pakket voor hen zou vervoeren, dit twee dagen na elkaar, wat je telkens gedwee deed. Er was op geen enkel moment sprake van dat ze nog andere zaken van jou verwachtten, noch dat ze eisten dat je later nog meer diensten voor hen zou leveren (CGVS p. 15, 16). Dit staat dus haaks op jouw bewering dat ze jou zouden zoeken omdat je niet deed wat ze vroegen. Hier op gewezen, stel je dat de taliban aan jouw familie nochtans vroegen waar je was en waarom je geen dieren meer naar de bergen bracht (CGVS p. 18, 19). Dit komt evenwel niet tegemoet aan de vaststelling dat er nergens in jouw relaas sprake was van instructies van de taliban die je niet opvolgde.

Om bovenstaande redenen kan er, zelfs als de door jou voorgehouden interacties met de taliban voor waar gehouden worden, niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in jouw hoofde.

Er zijn daarnaast evenwel ook redenen om te twijfelen aan de waarachtigheid van hetgeen je beweert. Zo is ten derde hetgeen de taliban van jou gevraagd zouden hebben, op zich maar weinig aannemelijk te noemen. Je beweert dat je op een dag een drietal taliban tegen het lijf liep, zonder enig voorgaande – je was hen nog nooit tegen gekomen, kende hen niet, en er was ook geen indicatie dat ze jou kenden. Maar niettemin zouden ze jou een pakket hebben doen vervoeren, zonder een begeleider, naar een vierde persoon, die je evenmin kende en even verder tegenkwam aan een weg, aan wie je het pakket overhandigde. Je kreeg geen beloning voor jouw werk (CGVS p. 10 – 14). Deze talibs springen wel heel losjes om met wat je vermoed een lading wapens was. Bovendien lijkt jouw betrokkenheid bij het hele gebeuren ook eerder overbodig: de talibs waren in staat om de lading met de hand te dragen, en al wat jij deed was om deze anderhalf uur verder te brengen (CGVS p. 13). De vraag kan gesteld worden waarom ze die tocht niet gewoon zelf maakten, zonder het risico te lopen dat je met hun lading wapens elders heen zou gaan. Gewezen op deze zaken, stel je dat je de taliban niet zou hebben kunnen verraden omdat dat schaamte zou betekenen voor jou, en omdat je jouw dieren niet alleen zou kunnen laten (CGVS p. 19). Dit zijn maar zwakke argumenten, en het valt te betwijfelen dat de taliban de veiligheid van een wapenlevering daarvan zouden laten afhangen. Dit ondermijnt de aannemelijkheid van hetgeen je verklaart.

Ten vierde kunnen er ook vragen gesteld worden bij jouw verklaringen over (de organisatie van) jouw vertrek uit het land. Je stelt dat jouw vader op de avond dat je hem informeerde zelf al jouw oom contacteerde, waarop die jou even later kwam halen en quasi meteen naar Kabul bracht, van waar hij je op de bus naar Nimroz en zo het land uit zette. In Kabul pas kreeg je voor het eerst te horen dat het de bedoeling was om jou het land uit te sturen (CGVS p. 14 – 16). Dit lijkt op zijn zachtst gezegd wel erg overhaast te zijn gegaan. Niet alleen is het zonderling dat jouw ouders je niet eens zouden informeren over de beslissing om jou het land uit te sturen, maar dat dit allemaal geregeld kon worden en gebeurde dezelfde nacht dat je jouw vader voor het eerst over jouw probleem informeerde, tart alle verbeelding. Hier op gewezen, kan je alleen maar stellen dat jouw ouders kennelijk geen andere oplossing zagen (CGVS p. 20), wat echter niet tegemoet komt aan de vraag waarom ze jou niet informeerden over de beslissing noch hoe en waarom alles zo snel moest gebeuren. Ook dit maakt jouw verklaringen maar weinig aannemelijk.

Ten vijfde is het trouwens ook vreemd dat, bij afwezigheid van een acute dreiging vanwege de taliban (je had immers steeds gedaan wat ze vroegen), jouw ouders niet eerst zouden proberen om de kwestie lokaal op te lossen, door met de taliban te gaan praten of gebruik te maken van traditionele overlegmechanismen zoals het organiseren van een jirga. Hier op gewezen, stel je dat jouw vader weldegelijk met de taliban ging praten na jouw vertrek uit het land, maar dat dit enkel resulteerde in een pak slaag (CGVS p. 20). Twee zakken kunnen hierover opgemerkt worden: primo is het maar de vraag wat een gesprek met de taliban nog baat nadat jouw ouders je al uit het land hadden gestuurd. Het is maar weinig aannemelijk dat ze dit achteraf nog zouden doen, in plaats van dit te doen voor je het land verlaat.

Secundo verklaarde je dat je reeds hoorde over de mishandeling die jouw vader te beurt viel toen je nog onderweg was naar België (CGVS p. 20), maar je maakte hier nochtans geen melding van bij vorige gesprekken bij jouw inschrijving of voor de DVZ. Hier op gewezen, beweer je dat je dit wel deed (CGVS p. 20), wat jouw advocaat beaamt (CGVS p. 23), maar dit blijkt niet uit het door jou en jouw voogd voorgelezen en voor akkoord getekende verslag (vragenlijst CGVS dd. 7 september 2021). Hierdoor is dit element niet meer dan een toevoeging achteraf te noemen.

*Om bovenstaande redenen is hetgeen je voorhoudt in Afghanistan gebeurde op zichzelf genomen maar weinig aannemelijk.*

*In die mate dat je jou er nog op zou beroepen dat je door jouw verblijf in België ondertussen verwesterd zou zijn of als zodanig gepercipieerd zou worden bij terugkeer naar jouw land van herkomst, dient gesteld te worden dat je echter nalaat in concreto aan te tonen dat je verwesterd bent. Waar je verwijst naar jouw wens om hier een opleiding als elektricien of ingenieur te volbrengen (CGVS p. 22), moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in jouw hoofde kan worden afgeleid. Je hebt immers niet aangetoond dat je dermate verwesterd zou zijn dat je jou niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat je bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en jouw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.*

*Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat je geen internationale bescherming hebt gevraagd in de Europese landen waarlangs je reisde naar België (CGVS p. 21). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat je dit naliet in de landen die je passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en jouw ingeroepen vrees voor vervolging.*

*Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat je er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat je gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, noch dat je om deze redenen aanspraak kan maken op subsidiaire bescherming.*

*De documenten die je voorlegde ter staving van jouw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Afghanistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.*

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.*

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert*

naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf) en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden

en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rest nog de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het sterk verminderde willekeurig geweld in Afghanistan in uw hoofdteermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Wat deze persoonlijke omstandigheden betreft, moet in herinnering worden dat in uw regio het willekeurig geweld op een dusdanig laag niveau voorkomt dat er in het algemeen geen reëel risico voor burgers bestaat en er dus een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is alvorens te kunnen besluiten dat men bij terugkeer naar de provincie een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Wanneer uit de beschikbare informatie duidelijk naar voren komt dat de schaal van het willekeurig geweld in een bepaalde regio teermate laag is dat er in het algemeen geen reëel risico bestaat voor burgers om getroffen te worden door willekeurig geweld, volstaat de vaststelling dat er persoonlijke omstandigheden zijn niet zonder meer om aanleiding te geven tot de toekenning van de subsidiaire

beschermingsstatus. Een verzoeker dient derhalve een hoger niveau van individuele elementen aan te brengen teneinde tot het bestaan van een reëel risico te kunnen besluiten. Dit hogere niveau van persoonlijke omstandigheden teneinde te kunnen besluiten tot een reëel risico wordt door u niet aangebracht.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige

*schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.*

*Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).*

*Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.*

*Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) en EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Forcus\\_Kabul\\_Citry\\_Mazar\\_S](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_S) hari blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in*



Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf

*in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

1.4. Op 31 juli 2023 bereikt verzoeker de leeftijd van 18 jaar.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 48/9 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van “de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur”, van artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van het “recht verhoord te worden”, van de artikelen 14 en 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: KB CGVS).

In een eerste onderdeel van het middel gaat verzoeker in op de status van het kind en de gevolgen daarvan. Hij benadrukt in dit verband zijn leeftijd, alsook zijn bijzondere kwetsbaarheid omwille van zijn psychologische gezondheidstoestand.

In een tweede onderdeel van het middel gaat verzoeker in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

In een derde onderdeel van het middel benadrukt verzoeker zijn vrees om als verwesterd te kunnen worden beschouwd omwille van zijn verblijf in België, het feit dat hij hier gewend is geraakt aan het leven, hij Frans heeft geleerd en hij cursussen en opleidingen heeft gevolgd. Daarnaast benadrukt verzoeker dat hij graag een opleiding tot ingenieur of elektricien zou willen volgen. Verzoeker meent dat hij zich in een erg kwetsbare positie bevindt waarbij hij een specifiek risico op vervolging loopt omwille van gepercipieerde verwestering. Verzoeker gaat vervolgens achtereenvolgens in op daden en gronden van vervolging in deze context.

In een laatste onderdeel vraagt verzoeker om hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen. Hij gaat hierbij in op de veiligheidssituatie, de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan. Hij verwijst in dit verband naar diverse rapporten en rechtspraak.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

## 2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt blijkens de inventaris bij zijn verzoekschrift de volgende stukken bij, waarvan hij de weblinks vermeldt:

- “1. Nansen, *Beoordeling van de beschermingsnood van Afgaanse man in het kader van een volgend verzoek*, Oktober 2021, beschikbaar op: <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/11/NANSEN-Profile-5-21-Volgend-verzoek-Taliban-machtsovername.pdf>
2. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 30 August 2018, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5b89001Q9.html>
3. UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan*, februari 2022, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/61d851cd4.html>
4. UNOCHA, *Situation of human rights in Afghanistan, and technical assistance achievements in the field of human rights - Report of the United Nations High Commissioner for Human Rights*, 8 februari 2022, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources-AHRC4990E.pdf>
5. UNOCHA, *Afghanistan : Humanitarian Response Plan (2022)*, 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/en/operations/afghanistan/document/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022>
6. OHCHR, *Interactive dialogue on the High Commissioner's report on Afghanistan*, 7 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.ohchr.org/en/stalements/2022/03/interactive-dialogue-high-commissioners-report-afghanistan?LamdD-E&NewsID~28218>
7. World Food Programme (WFP), *‘Our presence is hope’: Call for US\$2.6bn as winter spells hunger for Afghanistan*, 25 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.wfp.org/stories-our-presence-hope-call-funds-winter-spells-hunger-afghanistan-0>
8. World Food Programme (WFP), *Afghanistan Emergency*, beschikbaar op: [https://www.wfp.org/emergencies/afghanistan-eniergency?\\_ga=2.175369258.92035765.1647553870-1001821024.1647553870](https://www.wfp.org/emergencies/afghanistan-eniergency?_ga=2.175369258.92035765.1647553870-1001821024.1647553870)
9. World Food Programme (WFP) & Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, *Hunger Hotspots. FAO-WFP early warnings on acute food insecurity: February to May 2022 Outlook*, 2022, beschikbaar op: <https://doi.org/10.4060/cb8376en>
10. United Nations, *Statement by Dr Ramiz Alakbarov, Deputy Special Representative for the Secretary General, Resident Coordinator and Humanitarian Coordinator, on the Continued Food Insecurity and Malnutrition Crisis Facing People in Afghanistan*, 15 maart 2022, beschikbaar op: <https://afghanistan.un.org/en/174875-statement-dr-ramiz-alakbarov-deputy-special-representative-secretary-general-resident>
11. EASO, *Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*, januari 2022, beschikbaar op: [https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)
12. EASO, *COI Query Response Afghanistan*, 2 September 2020, beschikbaar op: [https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2020\\_09\\_QI9\\_EASO\\_COI\\_Query\\_Response\\_AFG\\_Westernisation.pdf](https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_QI9_EASO_COI_Query_Response_AFG_Westernisation.pdf)
13. EASO *Country of Origin Information Report, Afghanistan: individuals targeted under societal and legal norms*, December 2017, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/docid/5a38ce314.html>
14. U.K. Home Office, *Country Policy and Information Note Afghanistan: Fear of the Taliban*, februari 2022, beschikbaar op: [https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment\\_data/file/1054280/AFG\\_CPIN\\_Fear\\_of\\_the\\_Taliban.pdf](https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/1054280/AFG_CPIN_Fear_of_the_Taliban.pdf)
15. ACLED, *Regional Overview: South Asia and Afghanistan 5-11 February*, 17 februari 2022, beschikbaar op: <https://aclcddata.com/2022/02/17/rcgional-overview-south-asia-and-afghanistan-5-11-february-2022/>

16. ACLED, *Regional Overview: South Asia and Afghanistan*, 3 februari 2022, beschikbaar op: <https://acleddata.com/2022/02/Q3/rcgional-overview-south-asia-and-afghanistan-22-28-january-2022/>
17. OSAR, *Afghanistan: risques au retour liés à « l'occidentalisation »*, 26 maart 2021, beschikbaar op: [https://www.refugeecouncil.ch/rilcadinin/user\\_upload/Publicationen/Herkunftslanderberichte/Miltlerer\\_Osten\\_-\\_Zentralasien/Afghanistan/210326\\_AFG\\_Verwestlichung\\_f.pdf](https://www.refugeecouncil.ch/rilcadinin/user_upload/Publicationen/Herkunftslanderberichte/Miltlerer_Osten_-_Zentralasien/Afghanistan/210326_AFG_Verwestlichung_f.pdf)
18. Asylos, *Afghanistan: Joint report on "Westernised young males returnees"*, augustus 2017, beschikbaar op: <https://asvlos.eu/wp-content/uploads/2017/0S/AFG2017-05-Afehanistau-Situation-of-young-male-Westernised-returnees-to-Kabul-1.pdf>
19. *Humanitarian Response plan - Afghanistan, Humanitarian Programme Cycle 2022*, janurai 2022, beschikbaar op: <https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/documents/files/afghanistan-humanitarian-response-plan-2022.pdf>
20. Human Rights Watch, *Time Running Out to Address Afghanistan's Hunger Crisis*, 17 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/03/17/time-runnmg-out-address-afghanistans-hunger-crisis>
21. Human Rights Watch, *Afghanistan: Taliban Deprive Women of Livelihoods, Identity*, 18 januari 2022, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2022/01/18/afghanistan-taliban-deprive-women-livelihoods-identity>
22. UN News, *Avoid starvation - 'Immediate priority' for 3.5 million Afghans*, 3 december 2021, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107132>
23. UN News, *Afghanistan: UN launches largest single country aid appeal ever*, 11 januari 2022, beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2022/01/1109492>
24. Reuters, *U.S. faces snags in bid to speed up at-risk Afghan evacuations*, 4 februari 2022, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/us-iaces-snags-bid-speed-un-at-risk-afghan-evacuations-2022-02-04/>
25. Reuters, *Afghans face "avalanche of hunger and destitution" - UN agency*, 14 december 2021, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/afghans-face-avalanche-hunger-destitution-un-agency-2021-12-14/>
26. Jurist, *Afghanistan dispatch: Taliban ignore real problems while invading private homes in arbitrary searches*, 13 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.jurist.org/news/2022/Q3/afghanistan-dispatch-taliban-ignore-real-problems-while-invading-private-homes-in-arbitrary-searches/>
27. Le Monde, *Comment les talibans ont profité de la drogue en Afghanistan*, 24 Oktober 2021, beschikbaar op: <https://www.youtube.com/watch?v=ZCUI1A1cV6A>
28. Le Parisien, *Afghanistan : 12,3 millions de dollars retrouvés chez d'anciens responsables*, 15 September 2021, beschikbaar op: <https://www.leparisien.fr/international/afghanistan-123-millions-de-dollars-retrouves-chez-danciens-responsables-15-09-2021-F65W4VZU0BHNPFVO3ZICH7BSWU.php>
29. Le Monde, *« Si la sécheresse continue comme ça, je vais tout abandonner » : en Afghanistan, le désespoir des agriculteurs*, 21 november 2021, beschikbaar op: [https://www.lemonde.fr/international/article/2021/11/21/en-afghanistan-si-la-secheresse-continue-comme-ca-je-vais-tout-abandonner\\_61016\\_3210.html](https://www.lemonde.fr/international/article/2021/11/21/en-afghanistan-si-la-secheresse-continue-comme-ca-je-vais-tout-abandonner_61016_3210.html)
30. Le Monde, *Afghanistan : face à la famine, un responsable des talibans demande une aide humanitaire « sans parti pris politique »*, 7 januari 2022, beschikbaar op: [https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famine-un-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire\\_6108594\\_3210.html](https://www.lemonde.fr/international/article/2022/01/07/afghanistan-face-a-la-famine-un-responsable-des-talibans-demande-une-aide-humanitaire_6108594_3210.html)
31. La Libre, *Les Afghans aussi méritent notre aide*, 23 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.lalibre.be/debats/opinions/2022/03/23/les-afghans-aussi-meritent-notre-aide-M3JOY6JWYBDUJFB4ZSXWNU2VMI/>
32. NPR, *Parents selling children shows desperation in Afghanistan*, 31 december 2021, beschikbaar op: <https://www.npr.org/2021/12/31/1069428211/parents-selling-children-shows-desperation-in-afghanistan?t=1647953798500>
33. The Conversation, *Famine en Afghanistan : la grande hypocrisie*, 8 februari 2022, beschikbaar op: <https://theconversation.com/famine-en-afghanistan-la-grande-hypocrisie-175566>
34. Le Courrier, *Famine afghane: la grande hypocrisie*, 27 februari 2022, beschikbaar op: <https://lecourrier.ch/2022/02/27/famine-afghane-la-grande-hypocrisie/>
35. UK Home Office, *Country Policy and Information Note - Afghanistan: Unaccompanied Children*, April 2021 <https://www.ecoi.net/en/file/local/2050110/Afghanistan-unaccompanied+children-CPIN-v2.0%28Archived%29.pdf>
36. Asylos, *Afghanistan: COI Repository*, 31 maart 2022, beschikbaar op: <https://www.asylos.eu/Handlers/Download.ashx?IDMF=da2dbcl-d8d9-47ff-80fc->

37. Ouest France intitulé « Reportage. Dans l'Afghanistan des talibans, le retour discret de la police des mœurs » 6 avril 2022, disponible sur <https://www.ouest-france.fr/monde/afghanistan/reportage-dans-l-afghanistan-des-talibans-le-retour-discret-de-la-police-des-moeurs-48f6e696-b108-11ec-9e99-36695c34ef7c>
38. L'express intitulé « Charia, droits des femmes, police islamique... À quoi ressemble la vie sous les talibans? » 16 août 2021 disponible sur [https://www.lexpress.fr/actualite/monde/proche-moyen-orient/afghanistan-charia-droits-des-femmes-police-islamique-la-vie-sous-les-talibans\\_2156646.html](https://www.lexpress.fr/actualite/monde/proche-moyen-orient/afghanistan-charia-droits-des-femmes-police-islamique-la-vie-sous-les-talibans_2156646.html)
39. EASO, "Rapport d'information sur les pays d'origine, Afghanistan : Stratégie des Talibans recrutement", july 2012, <https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=516ea02a4>.
40. UNHCR, Note on Burden and Standard of Proof in Refugee Claims, 16 december 1998, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3338.html> ; UNHCR, Advisory Opinion on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 december 2004, §11 beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/4551c0374.html>.
41. UNHCR, Statement by Ms. Erika Feller, Director, Department of International Protection, UNHCR, SCIFA, 6 November 2002, beschikbaar op: <https://www.unhcr.org/admin/dipstatements/42bab1b52/statement-ms-erikafeller-director-department-international-protection.html>.
42. EASO COI query, "Afghan nationals perceived as 'Westernised'", 2 September 2020, beschikbaar op <https://www.justice.gov/eoir/page/file/1312176/download>, 3-4b
43. Danish Refugee Council, "Tilbagevenden til Afghanistan", Oktober 2017, beschikbaar op <https://flygtning.dk/media/3886281/tilbagevenden-til-afghanistan-2017.pdf>, 16 en Save the Children, "From Europe to Afghanistan: experiences of child returnees", 2018, beschikbaar op [https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From\\_Europe\\_to\\_Afghanistan-screen%2010.pdf](https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/SC-From_Europe_to_Afghanistan-screen%2010.pdf), 34.
44. Refugee Support Network, "After Return: Documenting the experiences of young people forcibly removed to Afghanistan", april 2016, [https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After\\_return April 2016.pdf](https://hubble-liveassets.s3.amazonaws.com/rsn/attachment/file/8/After_return%20April%202016.pdf), 28-29
45. N. MAJIDI, "Young Afghans Returning From Europe Face Isolation and Fear Back Home", 16 november 2016, <https://deeply.thenewhumanitarian.org/refugees/community/2016/11/16/young-afghans-returning-from-europe-face-isolation-and-fear-back-home>, geraadpleegd op 24 november 2020
46. F. STAHLMANN, "Gutachten Afghanistan, Geschäftszeichen: 7 K 1757/16. WI.A", 28 maart 2018, [https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90\\_1527075858\\_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf](https://www.ecoi.net/en/file/local/1431611/90_1527075858_gutachten-afghanistan-stahlmann-28-03-2018.pdf), 321-324.
47. UN Security Council, "Seventh report of the Analytical Support and Sanctions Monitoring Team submitted pursuant to resolution 2255 (2015) concerning the Taliban and other associated individuals and entities constituting a threat to the peace, stability and security of Afghanistan", 5 Oktober 2016, [http://www.un.org/en/ga/search/view\\_doc.asp?symbol=S/2016/842](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/2016/842), 9.
48. InfoMigrants, beschikbaar op: <https://www.infomigrants.net/fr/post/34717/un-porteparole-taliban-affinne-queles-afghans-expulses-deurope-seront-traduits-enjustice?fbclid=IwAR2iLgCQMnlaBQw23NBPRhf2gLtAKxMXUTPvN7xTo51oU2YdtKWrtLDk&ref=fb>.
49. Mixed Migration Centre, "Distant Dreams: Understanding the aspirations of Afghan returnees", januari 2019, [http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061\\_Distant\\_Dreams.pdf](http://www.mixedmigration.org/wp-content/uploads/2019/02/061_Distant_Dreams.pdf), 42
50. Rapport de NANSSEN intitulé Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees - Asielagentschap in Afgaanse dossiers, 23 juin 2022, disponible sur « <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2022/06/22Q616-NANSEN-Notes-UNHCR-en-EUAA-beleidsrichtlijnen-Finale-versie.pdf>
51. TF1, Afghanistan : la crainte d'un recrutement massif d'enfants par des groupes armés, 3 septembre 2021, <https://www.tf1info.fr/international/afghanistan-les-talibans-au-pouvoir-la-crainte-d-un-recrutement-massif-d-enfants-par-des-groupes-armes-2195372.html>
- 52 : <https://www.cfr.org/article/afghanistan-humanitarian-crisis-famine-foreign-aid-taliban>
- 53 : UK Home Office, Country policy and information note: humanitarian situation, Afghanistan, April 2022, <https://www.gov.uk/government/publications/afghanistan-country-policy-and-information-notes/country-policy-and-information-note-humanitarian-situation-afghanistan-february-2022-accessible>
- 54 : United Nations, Afghanistan: Humanitarian crisis threatens basic human rights, 14 décembre 2021 disponible sur <https://news.un.org/en/story/2021/12/1107902>
- 55 : UNICEF, Afghanistan Humanitarian Situation Report # 1, 1-15 January 2022 disponible sur <https://www.unicef.org/media/115176/file/Afghanistan-Humanitarian-SitRep-15-January-2022.pdf>

56 : OCHA, *HUMANITARIAN NEEDS OVERVIEW AFGHANISTAN*, Januari 2022 disponible sur <https://fscluster.org/sites/default/files/documents/afghanistan-humanitarian-needs-overview-2022.pdf>

57 : Vluchtelingenwerk Vlaanderen, *Humanitarian situation in Afghanistan*, mei 2022 disponible sur <https://vluchtelingenwerk.be/sites/default/files/media/documenten/Report%20-%20Humanitarian%20situation%20Afghanistan%20%28Vluchtelingenwerk%29.pdf>

58 : Pajhwok, *50 Daesh affiliates surrender in Nangarhar*, 6 februari 2022 disponible sur <https://pajhwok.com/2022/02/Q6/50-daesh-affiliates-surrender-in-nangarhar/>

59. : *The diplomat, Is the Taliban's Campaign Against the Islamic State Working?*, 10 februari 2022 disponible sur <https://thediplomat.com/2022/Q2/is-the-talibans-campaign-against-the-islamic-state-working/>

2.2.2. Op 11 juli 2023 laat de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 11) geworden waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023;
- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- de COI Focus, “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022;
- de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt verwerende partij de COI Focus “Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 23 september 2022.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 13) neer met volgend bijkomend stuk:

- een brief d.d. 21 juni 2023 van A. R., T. V., L. P. en het opleidingsteam van de klas D.

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals

vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;  
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;  
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;  
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;  
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

### 2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoeker maakt niet aannemelijk dat – zelfs zo zijn verklaringen voor waar zouden worden aangenomen – hij een actuele vrees voor vervolging loopt nu (a) hij in eerste instantie aanvoert dat hij vreest, door diensten te hebben verleend aan de taliban, door de overheid te worden gearresteerd en dat, mochten de mede-dorpelingen het ontdekken, dit een schande zou brengen over zijn familie, terwijl het risico dat de overheid hem zou oppakken door de overwinning van de taliban in het land is geweken en hij zelf aangeeft dat niemand in het dorp hem aan het werk zou hebben gezien, (b) in zoverre verzoeker aanvoert dat zijn ouders hem het land deden verlaten omdat zij niet wilden dat verzoeker zoals de taliban zou worden door verder met hen te gaan, moet worden opgemerkt dat deze vrees niet langer actueel is aangezien, nu de taliban de controle heeft, zij niet langer heimelijk wapens moeten smokkelen en bijgevolg verzoekers diensten ook niet langer nodig hebben;

(ii) waar verzoeker vervolgens stelt dat de taliban hem zouden zoeken omdat hij niet heeft gedaan wat ze van hem vroegen, kan hij evenmin overtuigen aangezien verzoeker gedwee de instructies van de taliban heeft opgevolgd;

(iii) er zijn hoe dan ook redenen om te twifelen aan de waarachtigheid van verzoekers verklaringen vermits: (a) het niet aannemelijk is dat de taliban verzoeker, zonder enig voorgaande, zouden hebben gevraagd om – naar wat verzoeker vermoedt – een lading wapens voor hen te vervoeren, terwijl verzoekers betrokkenheid bij het hele gebeuren eerder overbodig was, (b) er vragen kunnen worden

gesteld over (de organisatie van) verzoekers vertrek uit het land waarbij ze verzoeker zelfs niet informeerden over deze beslissing, noch hoe en waarom alles zo snel moest gebeuren, (c) het vreemd is dat – bij afwezigheid van een acute dreiging vanwege de taliban – verzoekers ouders niet eerst zouden proberen om de kwestie lokaal op te lossen; verzoekers betoog dat zijn vader wel degelijk met de taliban ging praten na zijn vertrek niet kan overtuigen, gezien de vraag kan worden gesteld of er nog baat was bij een gesprek met de taliban nadat zijn ouders hem reeds uit het land hadden gestuurd en hij hiervan geen melding heeft gemaakt tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken;

(iv) in de mate verzoeker zich er nog op zou beroepen dat hij door zijn verblijf in België ondertussen verwesterd zou zijn of als zodanig gepercipieerd zou worden bij terugkeer, dient erop gewezen dat hij nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij verwesterd is. Waar hij verwijst naar zijn wens om hier een opleiding als elektricien of ingenieur te volbrengen, moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in zijn hoofd kan worden afgeleid;

(v) verzoeker heeft geen internationale bescherming gevraagd in de Europese landen waarlangs hij reisde naar België, hetgeen verder afbreuk doet aan de beweerde reden van zijn vertrek en ingeroepen vrees voor vervolging;

(vi) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(vii) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(viii) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren; verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;

(ix) uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen; deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Verzoeker bracht hiertoe evenwel geen informatie aan.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan op dit punt niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.



## 2.3.4. Voorgaande opmerkingen

### 2.3.4.1. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er, op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, in hoofde van verzoeker, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Het persoonlijk onderhoud van verzoeker werd afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer*, die binnen de diensten van het CGVS een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud oordeelt de Raad dat de betrokken *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud voldoende oog had voor de jeugdige leeftijd, maturiteit en kwetsbaarheid van verzoeker. Tevens stelt de Raad vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 16 december 2022 was verzoeker zeventien jaar en dus geen *infans*, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten, ook al dateren die van enige tijd geleden. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou en verzoekers (toenmalige) voogd en advocaat waren aanwezig en konden hun opmerkingen geven op het einde.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verklaringen van verzoeker en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met zijn jeugdige leeftijd, maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Verzoeker kan zodoende niet dienstig betogen dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd. Aldus werd rekening gehouden met het specifieke profiel van verzoeker, werden zijn rechten gerespecteerd en kon hij voldoen aan zijn verplichtingen. Verzoeker brengt door meermaals zijn jeugdige leeftijd te benadrukken geen concrete argumenten bij die voorgaande bevindingen kunnen ontkrachten. Een schending van artikel 24 van het Handvest en van artikel 14 van het KB CGVS kan niet worden aangenomen.

Te dezen dient nog opgemerkt dat de belangen van het kind de eerste overweging vormen, maar dat verzoeker er in deze aan voorbijgaat dat het de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De algemene bepaling dat het hogere belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en het Vluchtelingenverdrag duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verder oordeelt de commissaris-generaal:

*“Jouw voogd liet ook nog optekenen dat je te kampen zou hebben met concentratieproblemen (CGVS p. 23). Dit bleek evenwel niet uit jouw gedrag tijdens het persoonlijk onderhoud, en je kon steeds pertinent op de aan jou gestelde vragen antwoorden zonder afgeleid te raken. Bovendien laat je het na om deze voorgehouden concentratieproblemen te staven met de nodige stukken, noch geef je aan welke maatregelen je dan wel denkt dat genomen zouden moeten worden in dit kader.”*

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Ten onrechte tracht hij, waar hij aanvoert dat hij een bijzondere kwetsbaarheid vertoont in verband met zijn psychologische gezondheidstoestand, waarvan de commissaris-generaal op de hoogte was, dat er geen enkele vertrouwenspersoon aanwezig was en hij psychiatrische stoornissen vertoont die een regelmatige *follow-up* rechtvaardigen door een psychiater, immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van deze

problemen en klachten niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure van zijn verzoek om internationale bescherming zijn asielrelaas op een samenhangende wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend, dan wel dat het persoonlijk onderhoud niet zou hebben mogen plaatsvinden.

Blote beweringen zijnentwege buiten beschouwing gelaten, toont verzoeker immers niet *in concreto* aan dat zijn psychologische gesteldheid van zulke aard zou zijn (geweest) dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd of zouden verhinderen om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gedegen en volwaardige verklaringen af te leggen. Evenmin wordt geduid wat de precieze aard en de ernst van verzoekers psychologische problemen, de (mogelijke) invloed op zijn dagdagelijkse functioneren en de mate waarin en de manier waarop deze van invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming. Verzoeker kan te dezen immers bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met zijn kwetsbaarheid.

In dit verband merkt de Raad bovendien op dat verzoeker zelf van deze beweerde problemen niet de minste melding maakte in de vragenlijst "*bijzondere procedurele noden*" die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 7 september 2021. Op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordde verzoeker immers ontkennend ("*vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ d.d. 7 september 2021, vraag 1*"). Uit de stukken in het administratief dossier blijkt bovendien dat alle persoonlijke onderhouds op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige psychologische problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit deze stukken kan aldus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoeker, noch de advocaat of voogd die hem bijstonden tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS enig bezwaar formuleerden tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker evenmin worden gevolgd waar hij meent dat de commissaris-generaal minstens een bevoegde beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg moet raadplegen om na te gaan of de toestand van verzoeker het hem mogelijk maakt om te worden gehoord en indien niet of dit tijdelijk of definitief van aard is. Uit hetgeen voorafgaat blijkt immers dat er op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier geen indicaties voorhanden zijn dat verzoeker niet in staat was om volwaardige, doorleefde en coherente verklaringen af te leggen.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen.

Gelet op het voorgaande kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in de procedure internationale bescherming werden gerespecteerd, evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen in dit kader.

Volledigheidshalve kan omtrent verzoekers geschetste psychologische problemen nog worden opgemerkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze problemen in zijn hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze voorgehouden problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

#### 2.3.4.2. Landeninformatie

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet

echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. De Raad merkt in deze ook op dat de commissaris-generaal de gehanteerde landeninformatie heeft geactualiseerd, middels zijn aanvullende nota van 11 juli 2023. In zoverre verzoeker, met zijn uiteenzetting omtrent de *Fact Finding Mission*, de Raad verzoekt om de commissaris-generaal te verplichten dergelijke missie naar Afghanistan te ondernemen, dient erop te worden gewezen dat het niet aan de Raad toekomt dergelijke injunctie aan de commissaris-generaal te richten.

### 2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker verklaart Afghanistan te zijn ontvlucht nadat hij tweemaal op vraag van talibs een pakket – naar wat hij vermoedt gevuld met wapens – met zijn ezel vervoerde. Verzoeker geeft daarbij in eerste instantie aan dat hij vreesde gearresteerd te worden door de overheid (administratief dossier, CGVS, p. 17). Later verklaart verzoeker tevens de taliban te vrezen omdat hij aan hen ontsnapt is (administratief dossier, CGVS, p. 18).

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.5.2.1. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verschillende inconsistenties, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging omwille van een samenwerking met de taliban ondermijnen.

Zo kan met de commissaris-generaal worden vastgesteld als volgt:

*“Zo is ten derde hetgeen de taliban van jou gevraagd zouden hebben, op zich maar weinig aannemelijk te noemen. Je beweert dat je op een dag een drietal taliban tegen het lijf liep, zonder enig voorgaande – je was hen nog nooit tegen gekomen, kende hen niet, en er was ook geen indicatie dat ze jou kenden. Maar niettemin zouden ze jou een pakket hebben doen vervoeren, zonder een begeleider, naar een vierde persoon, die je evenmin kende en even verder tegenkwam aan een weg, aan wie je het pakket overhandigde. Je kreeg geen beloning voor jouw werk (CGVS p. 10 – 14). Deze talibs springen wel heel losjes om met wat je vermoed een lading wapens was. Bovendien lijkt jouw betrokkenheid bij het hele gebeuren ook eerder overbodig: de talibs waren in staat om de lading met de hand te dragen, en al wat jij deed was om deze anderhalf uur verder te brengen (CGVS p. 13). De vraag kan gesteld worden waarom ze die tocht niet gewoon zelf maakten, zonder het risico te lopen dat je met hun lading wapens elders heen zou gaan. Gewezen op deze zaken, stel je dat je de taliban niet zou hebben kunnen verraden omdat dat schaamte zou betekenen voor jou, en omdat je jouw dieren niet alleen zou kunnen laten (CGVS p. 19). Dit zijn maar zwakke argumenten, en het valt te betwijfelen dat de taliban de veiligheid van een wapenlevering daarvan zouden laten afhangen. Dit ondermijnt de aannemelijkheid van hetgeen je verklaart.”*

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal de aard van de aan verzoeker toevertrouwde opdrachten niet in twijfel heeft getrokken. Hij vervolgt dat de taak, met name het vervoeren van wapens, als test zou hebben kunnen dienen en dat, mocht hij deze taak met succes hebben uitgevoerd, de taliban hem vervolgens zouden hebben kunnen inzetten voor echte opdrachten. De Raad stelt vast dat verzoeker met dit betoog in wezen niet verder komt dan het uiten van blote en hypothetische beweringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen.

Waar verzoeker te dezen in voorliggend verzoekschrift nog aanvoert dat de commissaris-generaal zijn vrees slechts vluchtig heeft onderzocht en heeft aangenomen dat hij niet de waarheid sprak en bijgevolg uitging van een vooropgezette mening, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Met betrekking tot de concentratieproblemen en het gebrek aan adequate omstandigheden tijdens het persoonlijk onderhoud kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds is komen vast te staan in punt 2.3.4.1.

Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze op goede gronden considereert als volgt:

*“Ten vierde kunnen er ook vragen gesteld worden bij jouw verklaringen over (de organisatie van) jouw vertrek uit het land. Je stelt dat jouw vader op de avond dat je hem informeerde zelf al jouw oom contacteerde, waarop die jou even later kwam halen en quasi meteen naar Kabul bracht, van waar hij je op de bus naar Nimroz en zo het land uit zette. In Kabul pas kreeg je voor het eerst te horen dat het de bedoeling was om jou het land uit te sturen (CGVS p. 14 – 16). Dit lijkt op zijn zachtst gezegd wel erg overhaast te zijn gegaan. Niet alleen is het zonderling dat jouw ouders je niet eens zouden informeren over de beslissing om jou het land uit te sturen, maar dat dit allemaal geregeld kon worden en gebeurde dezelfde nacht dat je jouw vader voor het eerst over jouw probleem informeerde, tart alle verbeelding. Hier op gewezen, kan je alleen maar stellen dat jouw ouders kennelijk geen andere oplossing zagen (CGVS p. 20), wat echter niet tegemoet komt aan de vraag waarom ze jou niet informeerden over de beslissing noch hoe en waarom alles zo snel moest gebeuren. Ook dit maakt jouw verklaringen maar weinig aannemelijk.*

*Ten vijfde is het trouwens ook vreemd dat, bij afwezigheid van een acute dreiging vanwege de taliban (je had immers steeds gedaan wat ze vroegen), jouw ouders niet eerst zouden proberen om de kwestie lokaal op te lossen, door met de taliban te gaan praten of gebruik te maken van traditionele overlegmechanismen zoals het organiseren van een jirga. Hier op gewezen, stel je dat jouw vader weldegelijk met de taliban ging praten na jouw vertrek uit het land, maar dat dit enkel resulteerde in een pak slaag (CGVS p. 20). Twee zakken kunnen hierover opgemerkt worden: primo is het maar de vraag wat een gesprek met de taliban nog baat nadat jouw ouders je al uit het land hadden gestuurd. Het is maar weinig aannemelijk dat ze dit achteraf nog zouden doen, in plaats van dit te doen voor je het land verlaat.*

*Secundo verklaarde je dat je reeds hoorde over de mishandeling die jouw vader te beurt viel toen je nog onderweg was naar België (CGVS p. 20), maar je maakte hier nochtans geen melding van bij vorige gesprekken bij jouw inschrijving of voor de DVZ. Hier op gewezen, beweer je dat je dit wel deed (CGVS p. 20), wat jouw advocaat beaamt (CGVS p. 23), maar dit blijkt niet uit het door jou en jouw voogd voorgelezen en voor akkoord getekende verslag (vragenlijst CGVS dd. 7 september 2021). Hierdoor is dit element niet meer dan een toevoeging achteraf te noemen.”*

Verzoeker merkt in zijn verzoekschrift vooreerst op dat zijn vader overhaast te werk is gegaan uit vrees voor represailles van de taliban en nuanceert dat enkel de reis naar Kabul diezelfde avond werd georganiseerd, alwaar de rest van de reis werd voorbereid. De Raad wijst erop dat verzoeker met dit betoog geen enkel valabel argument bijbrengt om de vaststelling te weerleggen dat er op dat ogenblik geen acute dreiging was vanwege de taliban, vermits verzoeker tweemaal zou zijn ingegaan op hun vraag om een pakket te vervoeren. Verder blijkt uit verzoekers verklaringen wel degelijk dat zijn vader de avond dat hij werd geïnformeerd door verzoeker naar verzoekers oom belde, dat deze oom hem quasi onmiddellijk kwam ophalen en vervolgens naar een “diner” in Kabul meenam om van daaruit een bus te nemen (administratief dossier, CGVS, p. 16). Deze geschetste gang van zaken kan, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, echter niet overtuigen.

Verzoeker betoogt voorts dat hij ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan minderjarig was en dat de keuze om al dan niet beroep te doen op de dorpsautoriteiten niet aan hem toekwam. Hij meent verder dat dergelijke maatregel hem niet zou hebben beschermd aangezien de taliban dit traditionele gezag niet respecteren. Hoewel niet wordt betwist dat verzoeker minderjarig was ten tijde van zijn vertrek uit Afghanistan, dient te worden vastgesteld dat hij met deze argumentatie in het verzoekschrift voorbij gaat aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat zijn vader geen beroep zou hebben gedaan op de traditionele overlegmechanismen om de kwestie lokaal proberen op te lossen. Te meer daar er geen imminente dreiging bestond ten tijde van verzoekers vertrek aangezien hij de eisen van de taliban had

ingewilligd. Dat de mislukte poging van zijn vader om na zijn vertrek met de taliban te gaan praten het vergeefse karakter ervan aantoonde, kan niet overtuigen vermits niet kan worden ingezien wat het nut was van een gesprek tussen verzoekers vader en de taliban na verzoekers vertrek en bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift laat optekenen dat het niet relevant is of hij al dan niet heeft gesproken over de mishandeling van zijn vader door de taliban op de Dienst Vreemdelingenzaken en hij wijst op de omstandigheden van een dergelijk interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (in enkele minuten alle essentiële elementen moeten presenteren, stress en kwetsbaarheid), slaagt hij er andermaal niet in te overtuigen. De Raad stelt immers vast dat, waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS nog volhoudt dat hij wel degelijk over deze mishandeling heeft gesproken op de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, CGVS, p. 20), hij thans toegeeft dat dit aspect niet aan bod is gekomen tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Verder onderstreept de Raad in dit verband dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de verzoeker om internationale bescherming geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Ondanks het feit dat de vragenlijst aldus niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij alle wezenlijke elementen uit zijn vluchtrelaas zou hebben vermeld. De Raad benadrukt dat elk persoonlijk onderhoud stress en emoties met zich meebrengt en de interviewer houdt hiermee rekening, maar *in casu* is er geen gegeven voorhanden dat stress en emoties verzoeker verhinderd hebben zijn vluchtrelaas coherent en volledig uiteen te zetten (*supra* punt 2.3.4.1.).

Het in de bestreden beslissing opgeworpen motief omtrent het gegeven dat verzoeker geen internationale bescherming heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs hij naar België reisde is bijkomstig en niet determinerend. Kritiek op dit overtollig motief kan dan ook niet leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker geschetste gebeurtenissen met de taliban en bijgevolg evenmin aan zijn voorgehouden vrees voor vervolging door de overheid, dan wel de taliban.

2.3.5.2.2. Zelfs zo geloof zou worden gehecht aan verzoekers verklaringen als zou de taliban hem hebben gevraagd om wapens voor hen te smokkelen – *quod non* –, toont verzoeker niet aan dat hij een actuele vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt. In dit verband wordt in de bestreden beslissing pertinent opgemerkt als volgt:

*“Als je initieel vertelt over jouw interacties met de taliban en jouw vertrek uit het land, verwijst je namelijk niet naar dreigementen vanwege of een vrees voor de taliban (CGVS p. 10 – 14). Je stelt daarentegen dat jouw oom je, toen hij je vanuit Kabul het land uitstuurde, vertelde dat je door diensten voor de taliban te verlenen, door de overheid gearresteerd zou kunnen worden, en dat mochten de mede-dorpelingen het ontdekken, dit schande over de familie zou brengen (CGVS p. 17). Het risico dat de overheid jou zou oppakken, is door de overwinning van de taliban in het land natuurlijk geweken, en wat betreft de schande die je over de familie zou afroepen, gaf je te kennen dat niemand in het dorp jou aan het werk gezien zou hebben (CGVS p. 17), waardoor ook deze vrees te relativiseren valt. Op deze basis kan je daarom geen vrees voor vervolging aannemelijk maken. Hierop gewezen, werp je tegen dat jouw ouders je ook het land deden verlaten omdat ze niet wouden dat je zou worden als de taliban door verder met hen om te gaan (CGVS p. 17). Maar ook deze vrees lijkt niet langer actueel; nu de taliban de controle in het land heeft, hoeven ze niet langer heimelijk wapens te smokkelen, en zouden ze jouw diensten daarvoor ook niet langer nodig hebben.*

*Verder in het persoonlijk onderhoud verander je het geweer evenwel van schouder. Zo stel je ten tweede dat de taliban je zouden zoeken, omdat je niet gedaan zou hebben wat ze van je vroegen (CGVS p. 18). Ook hier kan een belangrijke kanttekening bij geplaatst worden, namelijk dat er op geen enkel moment in jouw relaas sprake was van een instructie van de taliban die je niet volgde. Je werd tijdens het persoonlijk onderhoud meermaals gevraagd om exact te herhalen wat de taliban tegen jou zeiden, en je verwees hierbij enkel naar de vraag dat je een bepaald pakket voor hen zou vervoeren, dit twee dagen na elkaar, wat je telkens gedwee deed. Er was op geen enkel moment sprake van dat ze nog andere zaken van jou verwachtten, noch dat ze eisten dat je later nog meer diensten voor hen zou leveren (CGVS p. 15, 16). Dit staat dus haaks op jouw bewering dat ze jou zouden zoeken omdat je niet*

*deed wat ze vroegen. Hier op gewezen, stel je dat de taliban aan jouw familie nochtans vroegen waar je was en waarom je geen dieren meer naar de bergen bracht (CGVS p. 18, 19). Dit komt evenwel niet tegemoet aan de vaststelling dat er nergens in jouw relaas sprake was van instructies van de taliban die je niet opvolgde.*

*Om bovenstaande redenen kan er, zelfs als de door jou voorgehouden interacties met de taliban voor waar gehouden worden, niet besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in jouw hoofde."*

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij gedeserteerd is van de taliban toen hij het land ontvluchtte en bijgevolg represailles vreest van hun kant. Hij meent dat dit ook blijkt uit het feit dat de taliban na zijn vertrek naar zijn huis zijn gekomen om hem te zoeken en om hem nieuwe opdrachten te geven. De Raad benadrukt dat uit verzoekers verklaringen volgt dat hij op geen enkel ogenblik de instructies van de taliban naast zich heeft neergelegd, zodat niet kan worden aangenomen dat er sprake zou zijn van desertie van zijn kant. Verder blijkt uit verzoekers verklaringen tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet dat de taliban naar zijn woning terugkeerden om hem een nieuwe opdracht te geven. Hij verklaart in dit verband immers slechts dat ze vroegen waar verzoeker was en waarom verzoeker geen dieren meer naar de bergen brengt (administratief dossier, CGVS, p. 18). Dit alles maakt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering als zou hij represailles van de taliban vrezen omwille van het gegeven dat hij gedeserteerd zou zijn.

Verzoeker merkt voorts op dat het niet nodig is om te zoeken naar instructies waaraan hij geen gehoor heeft gegeven en dat hij ook voor deze desertie werd blootgesteld aan represailles van de taliban waarover hij zelfs niet werd ondervraagd en waarover het CGVS zich niet heeft uitgelaten aangaande de vrees in zijn hoofde. In dit verband kan de Raad na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud slechts vaststellen dat verzoeker zich bedient van loutere *post factum* verklaringen die niet de minste steun vinden in zijn verklaringen zoals hij deze in de loop van de administratieve procedure heeft afgelegd. Deze *post factum* verklaringen zijn aldus duidelijk na reflectie tot stand gekomen om verzoekers verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, maar hiermee kan hij geen afbreuk doen aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing. De Raad benadrukt overigens dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt en het niet aan de commissaris-generaal toekomt om het persoonlijk onderhoud te "sturen". Verzoeker, noch zijn advocaat of toenmalig voogd maakten doorheen het persoonlijk onderhoud enige opmerking met betrekking tot de vraagstelling, ook niet wanneer hen op het einde ervan uitdrukkelijk de kans werd geboden iets toe te voegen. Het is dan ook niet ernstig om in onderhavig verzoekschrift plots te beweren dat er tijdens het persoonlijk onderhoud onvoldoende onderzoek zou zijn gevoerd naar een bepaald element uit verzoekers relaas.

Voor het overige volhardt verzoeker in het verzoekschrift in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, poneert hij een vrees voor vervolging en minimaliseert hij en spreekt hij de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal tegen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing.

2.3.5.2.3. Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat hij als minderjarige een mikpunt vormt voor de taliban. Hij citeert uit verschillende rapporten en persartikels en betoogt dat jonge Afghaanse jongens vaak gedwongen gerekruteerd worden door de taliban. De Raad stelt vooreerst vast dat de door verzoeker bijgebrachte landeninformatie betrekking heeft op de situatie voor 15 augustus 2021 en aldus dateert van voor de machtsovername door de taliban in Afghanistan, hetgeen de actualiteit ervan ondergraaft. Hoe dan ook, dient te worden benadrukt dat verzoeker – die thans overigens meerderjarig is geworden – de door hem aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk moet maken en een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, volstaat hiertoe geenszins.

2.3.5.3. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift voorts naar zijn verblijf in België en het feit dat hij Afghanistan in 2020 heeft verlaten. Hij merkt op dat hij gewend is geraakt aan het leven in België, dat hij Frans heeft geleerd, cursussen en opleidingen heeft gevolgd en dat hij graag een opleiding tot ingenieur of elektricien wil volgen. Hij voert in dit verband aan dat hij hierdoor vreest als verwesterd te kunnen worden beschouwd en bijgevolg te worden vervolgd.

Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan wat betreft verzoekers aangehaalde vrees om als verwesterd te worden beschouwd, volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de-factoregering* opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-factotalibanregering*, evenals de provinciale *de-factoregeringen*, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022 dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het *de-factoministerie* in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het *de-factoministerie* zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken. (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 December 2021 in EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *“Guidance Note”* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *“Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

(i) personen *“die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(ii) personen die *“verwesterd”* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *Sufi en Elmi* tegen het Verenigd Koninkrijk van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *“to play the game”*. Het komt



aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een geïntegreerde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “*Country guidance: Afghanistan*”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker momenteel achttien jaar oud is en in België is aangekomen op zestienjarige leeftijd op 23 mei 2021 na een reis van ongeveer één jaar (administratief dossier, ‘verklaring DVZ’, vraag 33) om hier een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 25 mei 2021. Verzoeker verblijft bijgevolg twee jaar in België en heeft tot ongeveer zijn vijftiende in Afghanistan gewoond. Hoewel verzoeker nog steeds relatief jong was toen hij Afghanistan verliet en naar Europa reisde, kan aldus worden aangenomen dat hij toch een deel van zijn vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij gedurende de ongeveer drie jaar dat hij in Europa verblijft een gedrags- en/of gedachtenpatroon heeft ontwikkeld dat dermate fundamenteel is voor het behoud van zijn identiteit of morele integriteit dat van hem niet zou mogen worden verwacht dat hij dit opgeeft of aanpast aan de verwachtingen en regels die gelden binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de Taliban. Verzoeker haalt geen elementen aan die wijzen op het bestaan van persoonlijk uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te verbergen of te veranderen gedragingen of kenmerken in zijn hoofd die hem zouden blootstellen aan het risico om als verwesterd te worden gepercipieerd en vervolgd.

Verzoeker voert in dit kader aan dat hij reeds enkele jaren in Europa en België verblijft, dat hij zich intussen heeft geïntegreerd in de Belgische maatschappij, dat hij het Frans beheerst, dat hij opleidingen en cursussen volgde en dat hij graag een opleiding als ingenieur of elektricien zou willen volbrengen. Hij legt voorts documenten in verband met zijn tewerkstelling in België voor (administratief dossier, map ‘Documenten’) en voegt bij aanvullende nota een brief d.d. 21 juni 2023 van A. R., T. V., L. P. en het opleidingsteam van de klas D bij (rechtsplegingsdossier, stuk 13). Verder gaat verzoeker in op diverse fundamentele rechten die hij bij een terugkeer naar Afghanistan beperkt zal zien (o.a. verplicht aangepaste kledij, verplichte baard, verplichting zijn haar te laten knippen, verbod om naar muziek te luisteren, beperking van de scholing, beperking in de omgang met andere kinderen, verplichting om zijn godsdienstplichten te vervullen, beperking van de vrijheid van meningsuiting).

De Raad merkt in dit verband op dat verzoeker met zijn verwijzing naar deze elementen niet kan volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst als verwesterd of ongelovig zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor zou dreigen te worden geïntegreerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Verzoeker geeft met zijn verwijzing naar deze elementen onvoldoende persoonlijke invulling aan zijn voorgehouden (gepercipieerde) verwestering. Hij toont hiermee niet *in concreto* aan dat zijn verblijf in het Westen en deze elementen hem dermate zouden hebben verwesterd dat hij zich niet zou kunnen aanpassen aan en zich niet zou kunnen gedragen naar de regels, normen en waarden die heden gelden binnen de Afghaanse maatschappij.

De Raad herhaalt dat een door louter tijdsverloop ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker aannemelijk maakt dat het gaat om verwesterd gedrag dat op een godsdienstige of politieke overtuiging is gebaseerd en dat voor hem bijzonder belangrijk is om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden. Het komt aan verzoeker toe om dit aan te tonen, met name dat hij bepaalde concrete gebruiken of elementen van een levensstijl heeft aangenomen die deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag verwacht worden dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor

concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, als uiting van een politieke of religieuze overtuiging. Verzoeker blijft daartoe evenwel in gebreke.

Het loutere gegeven dat verzoeker zijn kledingstijl zou dienen aan te passen, een baard zou moeten laten groeien, zijn haartooi zou moeten aanpassen, zou moeten ophouden met het beluisteren van bepaalde (niet nader gespecificeerde) muziek, zijn scholing en omgang met “*andere kinderen*” beperkt zouden zijn, hij beperkingen zou kennen op het recht op vrije meningsuiting en hij zijn godsdienstplichten zou moeten vervullen, kan in hoofde van verzoeker niet worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Redelijkerwijze kan van verzoeker worden verwacht dat hij deze aanpassingen doorvoert bij een eventuele terugkeer naar zijn land en zijn regio van herkomst. Deze elementen zijn geenszins persoonlijke, uiterst moeilijke of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor verzoeker het risico zou lopen om te worden geviséerd of vervolgd omwille van (gepercipieerde) verwestering en verzoeker toont geenszins aan dat of waarom het voor hem onoverkomelijk of onmogelijk zou zijn om terug te keren naar en zich (opnieuw) aan te passen aan de Afghaanse samenleving. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting niet absoluut is. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en verzoeker toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij een terugkeer naar Afghanistan en aanpassing aan de aldaar geldende normen en waarden.

Ook de documenten die verzoeker neerlegt kunnen niet overtuigen. De documenten aangaande zijn tewerkstelling in België (administratief dossier, map ‘Documenten’) tonen aan dat verzoeker sinds 22 juni 2022 tot 6 september 2022 als seizoens- en gelegenheidsarbeider tewerkgesteld was. In de brief d.d. 21 juni 2023 van A. R., T. V., L. P. en het opleidingsteam van de klas D (rechtsplegingsdossier, stuk 13) wordt melding gemaakt van het feit dat verzoeker een opgewekte, vriendelijke leerling is, dat hij zijn best doet en regelmatig lessen volgt, alsook dat hij een voldoende niveau Frans beheerst, zich probeert aan te passen en probeert te evolueren naargelang de moeilijkheden waarmee hij wordt geconfronteerd. De Raad wijst erop dat het gegeven dat verzoeker school loopt, Frans leert en werkwillig en werkzaam is, lovenswaardig is en aan toont dat hij zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, zelfredzaam is en in zijn levensonderhoud voorziet, doch dit wordt door de Raad, rekening houdend met het geheel aan informatie dat zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard geacht dat dit leidt tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging omwille van een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van tewerkstelling in België, het school lopen en het in enige mate beheersen van een landstaal bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de westerse waarden, noch als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door de taliban verdedigde waarden. Ook met zijn verwijzing naar zijn wens om in België een opleiding als ingenieur of elektricien te volbrengen, toont verzoeker geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aan.

De duur van zijn verblijf in België sinds 23 mei 2021, *in casu* twee jaar, impliceert evenmin dat kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden. Verzoeker brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat hij niet in staat zou zijn zich te conformeren aan de huidige Afghaanse context. Dit klemmt des te meer daar uit verzoekers verklaringen op het CGVS blijkt dat hij nog in contact staat met zijn familie in Afghanistan (administratief dossier, CGVS, p. 6).

Aangaande verzoekers voorgehouden psychologische problemen, zoals uiteengezet in punt 2.3.4.1., merkt de Raad het volgende op. Personen met een handicap en personen met zware medische aandoeningen, inclusief mentale problemen, worden in de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 aangemerkt als risicoprofielen. Personen met een fysieke of mentale handicap kunnen worden gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de “*wil van God*”. Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar (EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van januari 2023, p. 102-103). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in voormelde Guidance aangeduid als een risicoprofiel, die, afhankelijk van risicobepalende factoren, een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben.

Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023 moet de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert, rekening houden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en de zichtbaarheid van zijn psychische gezondheidsproblemen, de negatieve perceptie van verzoekers situatie door zijn familie *etc.*

De Raad onderstreept dat verzoeker geen enkel document voorlegt ter staving van zijn beweerde psychologische problemen en zich beperkt tot algemene en blote beweringen in dit verband. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar dat er in zijn hoofde dergelijke risicoverhogende omstandigheden aanwezig zijn.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en dat hij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet aantoonbaar dat hij in de actuele stand van zaken louter omwille van zijn verblijf in Europa en in België, in geval van terugkeer naar Afghanistan, als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de thans heersende waarden en normen, zoals vormgegeven door de taliban.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar een onderzoek van F. Stahlmann uit 2019. In dit onderzoek wordt gesteld dat terugkeerders een ideaal doelwit zijn voor de taliban, maar hierbij moet erop worden gewezen dat dit rapport weliswaar de ervaringen van 55 Afghanen die vanuit Duitsland naar Afghanistan werden gedeporteerd beschrijft en inderdaad mogelijke risico's of kwetsbaarheden aan toont zoals (crimineel) geweld, *targeting* door de taliban of door eigen familieleden, rekrutering door rebellengroepen, intimidatie door de veiligheidsdiensten en toegang tot levensmiddelen. Echter laten verzoeker evenals zijn advocaat na om *in concreto* aan te tonen om welke reden of op welke wijze een terugkeer naar Afghanistan voor verzoeker onmogelijk zou zijn, of waarom dit in zijn hoofde een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou uitmaken.

Wat de verwijzing betreft naar het artikel in het Oostenrijkse dagblad Kronen Zeitung dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker hiermee slechts verwijst naar één passage in één interview, waaruit bezwaarlijk kan worden afgeleid dat in de praktijk en *in concreto* vervolging zou bestaan ten aanzien van alle terugkeerders. Bovendien dient te worden gewezen op de precieze inhoud van het gesprek en op de bijzondere context van dit gesprek, waarbij de journalist in het kader van een aantal gevallen van zware misdrijven waarbij in Oostenrijk verblijvende Afghanen betrokken waren, aan taliban-woorvoerder Zabiullah Mujahid de vraag stelt: "*Würde Ihre Regierung afghanische Staatsbürger, wenn sie in Deutschland und Österreich nicht asylberechtigt sind und vielleicht noch straffällig geworden sind, zurücknehmen?*" en deze antwoordt: "*Ja. Sie würden einem Gericht vorgestellt werden. Das Gericht muss entscheiden, wie es mit ihnen weitergeht*". ("*Zou uw regering Afghaanse staatsburgers, als zij in Duitsland en Oostenrijk geen recht hebben op asiel en mogelijks strafbare feiten hebben gepleegd, terugnemen?*" "*Ja, ze worden voor de rechtbank gebracht. De rechtbank moet beslissen hoe het met hen verder gaat*"). Dat met deze passage verwezen wordt naar elke Afghaanse terugkeerder, ook hij die geen criminele feiten heeft gepleegd, is allermindst duidelijk.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden

gevisieerd door de taliban, of dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden (of als zodanig wordt gepercipieerd).

Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging en het betoog van verzoeker hierover, dan ook niet relevant, noch dienstig.

2.3.5.4. De documenten die door verzoeker werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen.

Wat betreft de kopieën van verzoekers taskara en de taskara van zijn vader dient vooreerst te worden opgemerkt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map 'Landeninformatie') blijkt dat corruptie en documentenfraude een wijd verspreid gegeven zijn bij het verkrijgen van Afghaanse documenten, waardoor zij in de praktijk eenvoudig worden vervalst en tegen betaling verkregen kunnen worden. Dit alles maakt dat aan Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde kan worden toegekend. Dit klemmt des te meer daar verzoeker slechts kopieën voorlegt van de taskara's, die eenvoudig door het nodige knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat deze documenten hoogstens verzoekers identiteit, nationaliteit en herkomst, alsook deze van zijn vader aantonen, elementen dewelke *in casu* op zich niet worden betwist.

Aangaande de documenten met betrekking tot verzoekers tewerkstelling in België kan dienstig worden verwezen naar de vaststellingen in punt 2.3.5.3.

2.3.5.5. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.6. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban, niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova* e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afgaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting

van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

In zoverre verzoeker in voorliggend verzoekschrift aanvoert dat de huidige situatie in Afghanistan niet meer vergelijkbaar is met de situatie ten tijde van het arrest *S.H.H.* van het EHRM en de huidige situatie eerder vergelijkbaar is met deze in Somalië ten tijde van het arrest *Sufi en Elmi* van het EHRM, kan verzoeker niet worden bijgetreden. In tegenstelling tot de situatie in Somalië ten tijde van het arrest *Sufi en Elmi* is er heden in Afghanistan wel degelijk een *de-factore* regering aanwezig, met *de-facto* ministers en *de-facto* functionarissen (EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 36-43). Dat deze regering wordt geleid door de taliban doet daar geen afbreuk aan. Ook het gegeven dat de taliban de sharia hebben ingevoerd en geïmplementeerd in Afghanistan, net zoals *al-Shabaab* in Somalië, maakt niet dat de situatie vergelijkbaar is met deze in het arrest *Sufi en Elmi*. Overigens is Afghanistan niet het enige land dat stelt dat de sharia wordt ingevoerd. Het grootste verschil is dat de huidige humanitaire crisis in Afghanistan niet het gevolg is van willekeurige oorlogsmethoden of andere geweldshandelingen, zoals dat in het arrest *Sufi en Elmi* wel het geval was. Tevens wordt in het arrest *Sufi en Elmi* nergens verwezen naar enige internationale sanctie of de gevolgen ervan. Een ander groot verschil met de situatie die in het arrest *Sufi en Elmi* werd besproken, is dat *al-Shabaab* internationale hulporganisaties toegang weigerde tot de Somalische gebieden onder zijn controle. Er is in de beschikbare landeninformatie evenwel geen enkele ernstige aanwijzing die erop duidt dat de taliban heden IGO's of NGO's op systematische wijze de toegang tot Afghanistan weigeren. Integendeel, zoals vermeld, is humanitaire bijstand, hetzij beperkt, blijven doorlopen, ook na de machtsovername en hebben de taliban zelf een oproep om internationale hulp gelanceerd.

Waar verzoeker nog betoogt dat de machtsovername door de taliban een einde heeft gemaakt aan de internationale hulp die veel Afghanen in staat stelde te overleven en er internationale sancties bestaan tegen de taliban, wijst de Raad erop dat hieruit nog niet volgt dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet van toepassing is. De sancties en economische acties worden immers opgelegd door buitenlandse regeringen en internationale instellingen en zijn gericht tegen het talibanregime en individuele talibanleden. De sancties en economische acties viseren op zich Afghanistan, noch de Afghaanse bevolking. Dit neemt niet weg dat de Afghaanse bevolking eveneens wordt getroffen door deze sancties en economische maatregelen die via een domino-effect een ernstige impact hebben op hun leefomstandigheden en socio-economische situatie. Er is echter in hoofde van de buitenlandse regeringen en de internationale instellingen geen sprake van een opzettelijk handelen of nalaten dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan tegen verzoeker. Voorts is de Raad van mening dat de redenen waarom internationale sancties en economische maatregelen worden getroffen tegen de taliban een onvoldoende aanknopingspunt vormen om te kunnen stellen dat het risico om bij terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting

voortvloeit uit een opzettelijk handelen of nalaten vanwege de taliban dat specifiek is gericht tegen de Afghaanse bevolking, laat staan dat verzoeker *in casu* persoonlijk wordt geviséerd. De Raad herinnert eraan dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.6.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c),- van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik

wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's -aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Laghman. De Raad stelt vast dat voor de provincie Laghman geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

De Raad stipt tevens aan dat in de gedane beoordeling met betrekking tot de preciaire toestand rekening werd gehouden met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek. Het volstaat echter niet dat verzoeker deze pijnpunten nogmaals benadrukt, zonder *in concreto*, onder verwijzing naar nieuwe of bijkomende bronnen, aan te tonen dat de gehanteerde landeninformatie incorrect of niet langer actueel zou zijn. In dit verband dient opgemerkt dat de verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer actueel of correct zou zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een



ander daglicht stellen. De informatie waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota dateert van een minder recente datum dan de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en bevat bovendien geen elementen die voorgaande concrete bevindingen doet tegenspreken.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar rechtspraak van de Raad dient te worden onderstreept dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad er nog op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerm minst het geval is gebleken. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas, kan de schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. In zoverre verzoeker met de aangevoerde schending van “*de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg*” doelt op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord door een gespecialiseerde *protection officer*. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en (toenmalig) voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.3.10. Waar verzoeker in uiterst subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

## **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend drieëntwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET